

ת"פ 18871/09 - מדינת ישראל נגד איאת מחפוץ

בתי משפט

ת"פ 18871-09-16

15 נובמבר 2017

בית המשפט המחויז ירושלים

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

איאת מחפוץ

הנאשמה

גור דין

כתב האישום:

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודהתה במסגרת הסדר טיעון, בחבלה בכוננה מחמייה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ובהיה בלתי חוקית, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל תש"ב - 1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת איננה תושבת ישראל, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא היה לה אישור כניסה לישראל.

עובדת למתואר בכתב האישום, גמלה בלילה של הנאשמת ההחלטה להכנס לישראל ולבצע פיגוע דקירה כנגד חיילים או שוטרים ישראלים.

בבוקר 5.9.2016 נטלה הנאשמת סכין מטבח בעלת להב של כ- 16 ס"מ, הכנסה אותה לתיקה, ויצאה מביתה שבחברון לכיוון העיר העתיקה בירושלים, שם התקונה לבצע את הפיגוע. בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשمة אל שער המג'lis בכניסה להר הבית. הנאשמת התבקשה על ידי השוטר שהוצב במקום להציג תעוזת זהות, לצורך הכנסה להר הבית, ובתגובה מסרה כי היא תושבת חברון. לאחר מכן שינתה תשובה ואמרה כי היא תושבת ירושלים וכי אין לה תעוזת זהות.

התנהלותה של הנאשמת עוררה את חשדו של השוטר, אשר ערך חיפוש בתיקה ומצא את הסכין.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

פסקין שירות המבחן:

3. על פי האמור בתסקירות מיום 7.9.2017, הנאשמת ציירה רוחקה כבת 26, תושבת חברון. הנאשמת סיימה 12 שנים לימוד, ומazel איננה עובדת. היא מתגוררת עם בני משפחתה. אביה של הנאשمة נפטר בתאונת עבודה לפני

עמוד 1

בגיל שנתיים נפעה הנאשמת מרסיס פצחה באחת מעיניה, ומאז התעוורה בעין זו.

בתסaurus תיאור מערכת יחסים בעיתית שהיתה בין הנאשمت לבן אביה, כולל אלימות מתמשכת מצדיו לאורך שנים, ותאור יחסים קשים בין אחיה, מאז נפטר אביה. לדברי הנאשמת, היא פנתה למשטרה וללשכת הרוחה אך לא קיבלה עזרה.

בתסaurus התייחסות לשתי הרשעות קודמות של הנאשמת, מהשנים 2013 ו- 2014, בשלוש עבירות של החזקת סכין. פעמיים נגזרו על הנאשמת עונשי מאסר בפועל.

לדברי הנאשמת לקצינת המבחן, היא נטלה סכין, אך לא התכוונה לפגוע באיש (יצוין כי בבירור שנעשה עם הנאשמת בדיון האחרון, בעקבות האמור בתסaurus, חקרה הנאשمت והודתה במילויים לה בכתב האישום). הנאשמת תיארה לפני שירות המבחן קשר מורכב עם בני משפחתה, רקע שעמד בסיס ניסיונה לבסוף מביתה, מתוך כוונה להיעצר ולמצוא לעצמה מנוחה מהבעית במשפחה. לדבריה, העבירות הקודומות בוצעו על אותו רקע.

בהתחשב במצבה של הנאשמת ובכך ששנקציות עונשיות קודמות לא הציבו עבורה גבול, כמו גם בתחשיתה של הנאשמת כי קיבל הכרה וערך חיזוני באמצעות תקיפה על רקע לאומני, העריכה הקצינה המבחן כי ישנו סיכון ביןני להתנהלות אלימה ופוגענית בעתיד. צוין כי קיימים גורמי סיכון, בכך שהיא נשאתה מקבלת אחריות מסוימת על מעשה. קצינת המבחן המליצה על עונשה של מאסר בפועל, על מנת להציב גבול ברור להתנהגותה של הנאשמת וכענישה משמעותית בגין חומרת העבירה.

ראיות לעונש:

4. מטעם המאשימה הוגש רישום פוליל של הנאשמת ושני גזר דין שניתנו בעיניה בעבר.

לנאשמת שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות, שתיהן מבית משפט צבאי.

בתיק בית המשפט הצבאי ביהודה 13/3815, הורשעה הנאשמת בעבירות הקשורות בשני אירועים. האירוע הראשון, מיום 4.2.2013, אז החזיקה הנאשמת שני סכינים, והairoע השני מתרץ 1.7.2013, אז החזיקה הנאשמת בכניסה למערת המכפלה בחברון שלוש סכינים. על הנאשמת נגזר מאסר בפועל החופף את תקופת מעצרה, למשך 70 ימים.

בתיק בית המשפט הצבאי 13/4968, הורשעה הנאשמת בהחזקת סכין בתאריך 8.9.2013, ונגזר עליה עונש מאסר בפועל למשך חמישה חודשים. כן נגזר עליה מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך חמישה שנים, שכאמור אינו בר הפעלה בעניינו שכן ניתן בבית משפט צבאי.

5. מטעם הנאשמת הוגש מסמכים רפואיים.

טייעוני ב"כ הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה התיחסה בטיעונה למஹות העבירות וחומרתן. לדבריה, מדובר בחבלה בכונה מחמירה ובהיה בלתי חוקית בישראל. מדובר באירוע חמור, שבו תכננה הנואשת לבצע פגוע דקירה נגד חיללים או שוטרים ישראלים. מדובר בתקופה בה היה גל של פגעים דומים.

בבוקר האירוע נטלה הנואשת סכין מטבח בעלת להב של 16 ס"מ ויצאה מביתה לכיוון העיר העתיקה. בהגעה לכינהה להר הבית, נערך חיפוש בתיקה של הנואשת ונמצאה הסכין.

לדברי ב"כ המאשימה, מבחינת נסיבות ביצוע העבירה יש לשים דגש על מספר תנאים: ראשית, מדובר בפגיעה לאומני שתוכנן נגד חיללים או שוטרים. שניית, מדובר באירוע במהלך גל של פגעים, בפרט בירושלים ובದגש על אזרע העיר העתיקה, שהינו אזרח רגיש. שלישי, הנואשת הצדידה בסכין בעלת להב של 16 ס"מ, ומכאן פוטנציאל הסיכון והנזק המשמעותי שהוא צפוי. עוד צינה כי הפגיעה, שיכל היה להיות קטלני, היה בשלב מתקדם, ונמנע בשל חיפוש שערר שוטר בתיקה של הנואשת. בנוסף צינה כי היוזמה למעשה הייתה של הנואשת ושליטה במעשים הייתה מלאה. הנואשת יכולה להימנע מהמעשה, אך לא עשתה כן.

ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לגבי הרקע למעשה של הנואשת, אשר הייתה לה "משאלת מוות". על פי האמור בתסקיר, המעשים בוצעו בשל מצוקה אישית של הנואשת. לדברי ב"כ המאשימה, לא ניתן לראות את הרקע האמור כנסיבות מקלה, שכן מצוקה אישית, גדולה ככל שתיה, אינה יכולה להצדיק עשיית מעשים אלימים וחמורים כפי שביצעה הנואשת. הנואשת בחרה לקיים את משאלת המוות שלה, בדרך של פגעה בחיללים ושוטרים ולא בדרך אחרת, ולפיכך, המצוקה האישית שלה אינה יכולה להיות נסיבה מקלה. לדברי ב"כ המאשימה, חוות דעת פסיכיאטרית שניתנה בענינה של הנואשת, מעלה כי הנואשת אחראית למעשה וכשירה לעמוד לדין ואיןנה קרוביה לסיג לאחריות פלילית.

לędzi הערכים החברתיים המוגנים בהם פגעה הנואשת - נתן לפגעה בערך של שמירות הגוף והנפש, בערך החיים שהוא ערך עליון. הנואשת ניסתה לפגוע באופן מכוון במני שאמון על הציבור, למי שחשוף לפגעה בהר הבית, ו מבחינה זו מידת הפגיעה במעשה של הנואשת היא משמעותית וגבואה.

לędzi מדיניות הענישה הנוגגת, טענה ב"כ המאשימה כי במקרים דומים נגזרו עונשי מאסר ממושכים ומרתייעים (הפנתה לפסיקה). לדברי ב"כ המאשימה, בשל גל הטrror, מדיניות הענישה הנוגגת היא להחמיר בעבירות המבוצעות על רקע לאומני ולהטיל עונשים מרתייעים.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נع בין שיש לעשר שנים מאסר בפועל ומאסר על תנאי משמעותי ומרתייע.

לędzi העונש המתאים בטור המתחם, צינה כי מדובר בנואשת בגיןה, בת 26. לזכותה של הנואשת עומדת הزادה בגין עבירות. לחומרה התיחסה בעבר הפלילי של הנואשת, שלחוותה כאמור שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות. הנואשת עברה את העבירה כשתלו ועומד נגדה מאסר על תנאי של 12 חודשים (שכאמר או בר הפעלה שכן ניתן בבית משפט צבאי, ר.פ.פ.). בנוסף הפנתה להערכות מסוימות שניתנה על ידי שירות המבחן, בrama בינוי, ולכן שלתפיסטה של הנואשת, התנהלווה לגיטימית ומקובלת דרך להתמודד עם לחצים וקשיים שהיו נמצאת בהם. עונשי מאסר בפועל שנגזרו על הנואשת בעבר, לא הציבו עבורה גבולות. לפיכך, לדברי ב"כ המאשימה, יש להרחיק את הנואשת מהציבור לתקופה ממושכת ולמנוע ממנה לחזור ולעשות מעשים דומים. לפיכך ביקשה למקם את עונשה של

הנאשمت ברף העליון של מתחם העונש ההורם, ולהטיל עליה גם מאסר על תנאי.

7. ב"כ הנאשמת טען כי מתחם העונש ההורם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 48 חודשים בפועל. לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציין כי בדרכה של הנאשמת להר הבית, עברה הנאשמת מחסומים, חילילים ושוטרים, בעיר העתיקה היא חלפה על פני עשרה שוטרים, היא הגיע להר הבית, וגם שם היו שוטרים, אך היא לא עשתה כל מעשה אקטיבי. הנאשמת לא ניסתה לתקוף את השוטר, שבסתו של דבר ערך את החיפוש בתיקה, ולא ניסתה לשלווף את הסcin, היא לא עשתה דבר שסיכון את החיללים והשוטרים אותם פגשה בדרכה.

עוד הפנה ב"כ הנאשמת לאמור בתסוקיר שירות המבחן, וטען כי מדובר בבחורה המנסה להימלט מממציאות משפחתיות עגומה. גם באירועים בגנים הורשעה הנאשמת בעבר, היא לא ניסתה לעשות מעשה כלשהו.

לGBT מידת הפגיעה באינטראס הציבורי, טען ב"כ הנאשמת כי בפועל לא נגרם נזק כלשהו, הסcin לא הוצאה מהארנק עלי ידי הנאשמת, והיא לא חלה במחלה. לפיכך מידת הפגיעה הינה ברף הנמור.

לGBT רמת הענישה הנוגה, הפנה ב"כ הנאשמת לפסיקה שבה מאסר בפועל של 15 חודשים ועד 48 חודשים.

לGBT העונש בטור המתחכם, התייחס ב"כ הנאשמת לאיורים הקודמים בהם הייתה מעורבת, וטען כי הנאשמת "ניסתה לחפש גאולה לעצמה יותר מאשר לפגוע באיש כלשהו". בנוסף הפנה למסמכים רפואיים בעוניונה של הנאשמת. עוד ציין כי בשחוותה במעצר, לאחר שהנאשמת מסוגת עצורה ביטחונית, היא אינה מקבלת ביקורים וחופשות, היא לא תזכה לשיקום ולא י諾כה לה שליש מהמאסר.

לפיכך ביקש למקם את הנאשמת בתחום המתחם או בחלקו הנמור, ולהסתפק בתקופת מאסר בפועל שלא תעלה על 24 חודשים.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההורם:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס חולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה ממשמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בטור מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדדיות הענישה הנוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראונה יש להתייחס לעונש שקבע החוקק לצד העירות -

העבירה חמורה מבין השתיים הינה חבלה בכונה חמירה, שלצדיה קבע החוקק עונש מאסר של 20 שנה.

10. לצד הענישה שקבע החוק יש להתחשב כאמור בנסיבות הענישה הנהוגה.

ב"כ המאשינה הפניה לגור הדין בתפ"ח 10497-12-15 מדינת ישראל נ' יוסף רגב (19.9.2016), שם נגורע על הנאשם עונש מאסר של תשע שנים, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים; כן הפניה לתפ"ח 15-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.2016).

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 973/17 עטיא אבו עישה נ' מדינת ישראל (12.7.2017), שם הועמד עונשה של המערערת, שהורשעה בחבלה בכונה מחייבת ובಹכנת עבירה בחומרים מסוכנים, בהסתמת הצדדים, על 48 חודשים מאסר בפועל, חלף 60 חודשים שנגزو עליה בבית המשפט המוחזק. מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט המוחזק (ת"פ 55653-12-15) היה בין ארבע לבן תשע שנים מאסר בפועל. לדברי ב"כ הנאשםת, מדובר במרקחה זהה של הנאשנת, ובמתחם עונש הולם שהמדינה לא ערערה עליו; עוד הפנה לעפ"ג 6687-09-16 מנאל דענא נ' מדינת ישראל (8.3.2017), שם נדחה ערעור על גזר דין של בית משפט השלום (ת"פ 54865-09-12), לפיו נגורע על הנאשנת מאסר בפועל למשך 15 חודשים בגין ניסיון פיצעה של שוטר באמצעות סכין ממנייע אידאולוגי; בនוסף הפנה לתפ"פ 15941-01-12 מדינת ישראל נ' יעליה בן עבאס (19.6.2014), שם הורשעה הנאשנת בחבלה בכונה מחייבת, לאחר שניסתה לדקור מאבטה באמצעות סכין, ונדונה למאסר בפועל למשך 40 חודשים;

פסקה נוספת רלוונטית לעניינו, הינה ת"פ 218/03 מדינת ישראל נ' לינה פרג' אליה (22.12.2003) - שם נגורע על הנאשנת מאסר בפועל למשך שלוש שנים וחצי; וכן תיקים של בתי המשפט הצבאים - 1197/09 התביעת הצבאית נ' רנדה מוחמד יוסף אלשחאתית (24.12.2009), ו- 4692/07 התביעת הצבאית נ' מוחמד אבראהים עודה צאלחה (17.9.2009), שם נגזו עונשים של 50 חודשים מאסר בפועל ו- 48 חודשים מאסר בפועל.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהubeira - מדובר בשמירה על חי אדם ושלמות גופו בכלל, ובשמירה על חייהם, שלומם ובטחונם של אנשי כוחות הביטחון, החשופים לפגיעה במהלך מילוי תפקידם בשמירה על החוק ובהגנה על הציבור.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוحدת שבUBEIROT הקשורות בפגיעה באנשי כוחות הביטחון.

לענין זה קבע בית המשפט בעליון בע"פ 1456/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.7.2007), בעניינים של קטינים בני 14.5-15.5 שנים, עליהם נגזו עונשי מאסר בפועל של 30 חודשים:

"...בבchinת מידת חומרתן של העבירות שבוצעו על ידי המערערים אין להסתפק במידה על התוצאה שנגרמה בעקבותיהם כי אם יש להוסיף ולהשיק על התוצאה הפוטנציאלית שנמנעה, לא בשל חרטתם של המערערים, אלא בשל ערכותם של גורמי הביטחון. לו הצלicho המערערים לעbor את מכשיי הסיכון שבמחסום יכולים היו באמצעות כל המשחית שנשאו עם לגודע את חייו של חיל שהיה נקרה בדרך שם שתכננו, או למצער לפגוע בו. על בית משפט של מדינה להרים קולו בגאון ולהشمיע דברו כלפי אלו הבאים עליה לכלותה וככלפי אלו הרוצים לפגוע בחילילים או באזרחים תמיימים עובי דרך שלheat אידיאולוגי מוקן לבם והרג או פגעה מתוכננים הם מטרתם, ולהציג רף ענישה ברור שישמש כגורם מרתייע, הן למערערים עצםם, הן לאלו החוככים בדעתם לנוקוט באוთה הדרך. בעניינים אלה יש להקפיד בקלה כבמורה ולא להקל ראש גם כאשר הפגיעה המתוכננת לא הושגה בדרך נס".

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבריה -

במקרה זה מדובר בנאשمت תושבת חברון, שגמלה בלביה החלטה לhicnes לשראל לבצע פיגוע נגד חיילים או שוטרים ישראליים. הנאשמת הצעירה בסיכון בעלת להב באורך 16 ס"מ, נכנסה לשראל ללא היתר, והגיעה להר הבית במטרה לבצע פיגוע. למרבה המזל, נתפסה הסיכון בתיקת של הנאשمت, קודם שהספיקה לעשות בה שימוש, ולפיכך לא נגרם נזק לאיש.

13. בהתחשב מכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן - לרבות תכניתה של הנאשمت מחד גיסא, והעובדת שלא הספיקה לבצע פיגוע מיידן גיסא, ובהתחשב לצורך להחמיר בענישה בעבירות הקשורות בפגיעה באנשי כוחות הביטחון, במיוחד בתקופה של ריבוי מעשים מסוג זה, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין ארבע לבין תשע שנים מאסר בפועל.

גזרת העונש המתאים:

14. מבחינת גזרת העונש בתחום מתחם העונש הולם, יש להתחשב לחומרה בעברה הפלילי של הנאשمت, שכן, הועמדה לדין פעמים בגין עבירות הקשורות בנשיאות סכינים, ובכך שמאסרים שנגזו על הנאשمت בעבר ומאסר על תנאי לא היה בהם כדי להרתיעו מביצוע העבירות.

בהתחשב בכך שמדובר במעשים חוזרים ונשנים, וב███ הטמון במעשהה של הנאשمت, נראה כי ישנו צורך ממשי בהרחקת הנאשمت מה הציבור, כדי למנוע עבירות נוספות ופגיעה באזרחים ובארגוני כוחות הביטחון.

לקולא יש להתחשב בהודאתה של הנאשمت בעובדות כתוב האישום המתוקן, ובנסיבות האישיות של הנאשمت, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. מדובר בנסיבות המהוות רקע לביצוע העבירות.

指出 כי הרקע הנטען למעשים, כולה מתקיר שירות המבחן ומטעוני ב"כ הנאשمت - רצונה של הנאשمت להיעצר כדי לפטור את בעויתיה, אינו מצדיק הקלה בעונש, שכן אינו מפחית ממסוכנותה של הנאשمت. הרקע למעשים הביא את הנאשمت בעבר לביצוע עבירות דומות, ורקע זה עלול לגרום לפגיעה קשה אחרים, אם תחזור הנאשمت על מעשה בעtid.

על פני הדברים, נוכח בעברה הפלילי של הנאשمت, היה מקום לגוזר את עונשה באמצעות מתחם העונש הולם. עם זאת, בהתחשב בנסיבות האישיות הקשות, יומד העונש בשליש התחתון של המתחם.

15. בהתחשב בכל האמור לעיל, אני דנה את הנאשمت כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך חמיש שנים, החל מיום מעצרה של הנאשמת 5.9.2016.

ב. מאסר על תנאי של תשעה חודשים, אותו לא תרצה הנאשمت אלא אם תעבור, בתוך שלוש שנים מיום שחרורה מהמאסר, עבירה של חבלה בכוננה מחמייה וכן כל עבירות אלימות מסווג פשע על רקע לאותני.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

הזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת